

১৯৫১. নৱেম্বৰ ২৬

আদমজী উমৰ দালাল বনাম বোম্বাই ৰাজ্য

[চাইদ ফজল আলী, মেহৰ চান্দ মহাজন আৰু ভিভিয়ান বসু জেজে]

ফৌজদাৰী বিচাৰ- দণ্ডদেশ- জৰিমনা আৰোপ- নিৰ্দেশনামূলক নীতি- অভিযুক্তৰ পৰিস্থিতি- অপৰাধ আৰু জৰিমনাৰ মাজত অনুপাত- কাৰাবাসৰ সৈতে অতি গধুৰ জৰিমনা নিন্দা- ক'লা বিপণন- শাস্তি- উচ্চতম ন্যায়ালয়- অনুশীলন/প্ৰথা- ফৌজদাৰী আপীল- দণ্ডদেশৰ সৈতে হস্তক্ষেপ।

শাস্তিৰ সঠিক পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণ কৰাটো প্ৰায়ে এক ডাঙৰ অসুবিধাৰ বিষয় আৰু কোনো কঠিন আৰু দ্ৰুত নিয়ম নিৰ্ধাৰণ কৰিব নোৱাৰি, ই হৈছে বিবেচনাৰ বিষয় যাক বিভিন্ন ধৰণৰ বিবেচনাৰ দ্বাৰা নিৰ্দেশিত কৰিব লাগে, কিন্তু আদালতে সদায়ে এটা অপৰাধ আৰু জৰিমনাৰ মাজত অনুপাতৰ প্ৰয়োজনীয়তা মনত ৰাখিব লাগিব।

জৰিমনা আৰোপ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ আৰ্থিক পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি অপৰাধটোৰ চৰিত্ৰ আৰু পৰিমাণৰ বিষয়ে যিমান গুৰুত্ব দিয়া প্ৰয়োজন আৰু য'ত যথেষ্ট কাৰাবাস ৰখা হয়, ব্যতিক্ৰমী ঘটনাৰ বাহিৰে, ইয়াৰ সৈতে অত্যধিক জৰিমনা দিব নালাগে।

যদিও বৰ্তমান সময়ত এই দেশত ক'লা বিপণনৰ অপৰাধ অতি সাধাৰণতে প্ৰচলিত আৰু যেতিয়া এজন ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে ইয়াক ঘৰলৈ অনা হয় তেতিয়া শাস্তিৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰণৰ নম্ৰতা প্ৰদৰ্শন কৰিব নালাগে আৰু এক নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণৰ তীব্ৰতা অতি উপযুক্ত হ'ব পাৰে আৰু আনকি আহ্বান জনোৱা হ'ব পাৰে, তথাপিও, যেতিয়া বিশেষকৈ এজন কমিছন এজেক্টক যথেষ্ট কাৰাদণ্ড প্ৰদান কৰা হয়, অধ্যক্ষসকলৰ ক্ষেত্ৰত কিছু পৰিমাণে ন্যায়সঙ্গত হ'ব পৰা অযথা গধুৰ জৰিমনা আৰোপ কৰাৰ বাবে আহ্বান কৰা নহয়।

সংঘটিত অপৰাধৰ বাবে আৰোপ কৰা শাস্তিৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ ছুটিৰ দ্বাৰা হস্তক্ষেপ কৰাটো উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ প্ৰথা নহয়, ব্যতিক্ৰমী ঘটনাৰ বাহিৰে য'ত শাস্তিবোৰ অযথা কঠোৰ হয় আৰু প্ৰকৃততে ন্যায়ৰ প্ৰান্তক আগুৱাই নিদিয়ে। [আদালতে এই গোচৰবোৰত হস্তক্ষেপ কৰিছিল আৰু আৰোপ কৰা জৰিমনাবোৰ অতি গধুৰ আৰু অপৰাধৰ তলত যথেষ্ট অসামঞ্জস্যপূৰ্ণ বুলি ভিত্তি কৰি শাস্তি হ্রাস কৰিছিল।]

ফৌজদাৰী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ১৯৫১ চনৰ ফৌজদাৰী আপীল নং ৫৪ আৰু ৫৫। ১১ এপ্ৰিল, ১৯৫১ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা, ১৯৫১ চনৰ ৮৮ আৰু ৮৯ ফৌজদাৰী আপীল নং-ত বোম্বাইৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ (বাৰদেকাৰ আৰু চেইনানী জেজে.) আপীল।

আপীলকাৰীৰ বাবে এইচ. জে. উমৰিগৰ।

উত্তৰদাতাৰ বাবে জিন্দা লাল।

১৯৫১, ২৬ নৱেম্বৰ। আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰা হৈছিল-

মহাজন জে.- বিশেষ ছুটিৰ দ্বাৰা এই দুটা আপীল কেৱল শাস্তিৰ প্ৰশ্নতে সীমাবদ্ধ। ১৯৫০ চনৰ ১৭৮৩/P নং গোচৰত, যি ১৯৫১ চনৰ ৫৪ নং ফৌজদাৰী আপীলৰ জন্ম দিছে, আপীলকাৰী আদমজী উমৰ দালালক নিম্নলিখিত অভিযোগত আন পাঁচজন ব্যক্তিৰ সৈতে বিচাৰ কৰা হৈছিল-

"প্ৰথমতে, আপুনি ১৯৪৯ চনৰ ডিচেম্বৰৰ ২৯ তাৰিখে বা প্ৰায় ২৯ তম দিনত বোম্বাইত, অত্যাৱশ্যকীয় যোগান (অস্থায়ী ক্ষমতা) আইন, ১৯৪৬-ৰ অধীনত জাৰী কৰা ২৭-১-৪৬ তাৰিখৰ চৰকাৰী অধিসূচনা নং ৩৪২/IV B উলংঘা কৰি, বোম্বাই ৰাজ্যৰ পৰা ৰাজ্যৰ সীমাৰ বাহিৰত থকা জালনালৈ ৰেলযোগে ৫০ বেৰেল কেৰাচিন তেল ৰপ্তানি কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল, সেয়া কোনো অনুমতি নোহোৱাকৈ, উক্ত তেলৰ বেৰেলবোৰক উচ্চ গতিৰ ডিজেল তেল বুলি ভুল বৰ্ণনা কৰি, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা অত্যাৱশ্যকীয় যোগান (অস্থায়ী ক্ষমতা) আইনৰ ধাৰা ৭ আৰু ৮-ৰ অধীনত দণ্ডনীয় অপৰাধ সংঘটিত কৰে।

দ্বিতীয়তে, আপুনি ১৯৪৯ চনৰ ডিচেম্বৰৰ ২৯ তাৰিখে বা প্ৰায় ২৯ তম দিনত, উচ্চ গতিৰ ডিজেল তেল বুলি ভুল বৰ্ণনা কৰি ৰেলৰ দ্বাৰা ৫০ বেৰেল কেৰাচিন তেল ৰপ্তানি কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল, আৰু উক্ত অপৰাধৰ আয়োগত ইজনে সিজনক প্ৰৰোচিত কৰিছিল আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা ভাৰতীয় ৰেল আইনৰ ধাৰা ১০৬ আৰু ১০৭-ৰ অধীনত আৰু ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ পাঠ কৰা ধাৰা ১১৪-ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধ সংঘটিত কৰিছিল।"

১৯৫০ চনৰ নং ১৭৮৪/P আৰু ১৭৮৫/P ৰ ক্ষেত্ৰত একেজন ব্যক্তিৰ সৈতে একে ধৰণৰ অভিযোগত আপীলকাৰীৰ বিচাৰ কৰা হৈছিল ক্ৰমান্বয়ে ৫০ আৰু ১৫ বেৰেল কেৰাচিন তেলৰ আন দুটা পৰিমাণৰ সন্দৰ্ভত। এই দুটা গোচৰে ১৯৫১ চনৰ ৫৫ নং আপীলৰ জন্ম দিছে।

এই তিনিটা ঘটনা যি পৰিস্থিতিত উদ্ভৱ হৈছিল সেইবোৰ হৈছে এইবোৰ। ১৯৪৯ চনৰ ২৯ ডিচেম্বৰত, উচ্চ গতিৰ ডিজেল তেলৰ বৰ্ণনাৰ অধীনত ৫০, ৫০ আৰু ১৫ বেৰেলৰ তিনিটা সামগ্ৰী বুক কৰা হৈছিল কিন্তু প্ৰকৃততে সেইবোৰত কেৰাচিন তেল আছিল আৰু জালনালৈ প্ৰেৰণ কৰিব লাগিছিল। আৰক্ষীয়ে এই তথ্য পোৱাৰ পিছত ৰেলৱে দবা খুলিছিল আৰু সেইবোৰত ৰখা বেৰেলবোৰৰ দায়িত্ব লৈছিল। অভিযুক্ত ২, ৩ আৰু ৪ লভ্যাংশৰ বিনিময়ত কাম কৰা ব্যৱসায়ীৰ এটা প্ৰতিষ্ঠানৰ সদস্য। তেওঁলোকে তিনিটা বেলেগ বেলেগ মূলধনৰ হৈ চানবিম অইল কোম্পানীৰ পৰা তেলৰ বেৰেল ক্ৰয় কৰিছিল। প্ৰথম অভিযুক্তজন এই প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ এটাৰ প্ৰতিনিধি। অভিযুক্ত ৫ আৰু ৬ হৈছে গুদাম ৰক্ষক আৰু যোগানকৰ্তা কোম্পানীৰ সহকাৰী গুদাম ৰক্ষক। জন্ম কৰা সকলো বেৰেলত "প্ৰকাশ ট্ৰেডাৰ্ছ হাই স্পীড ডিজেল অইল, ইউ.এছ.এ" চিহ্ন আছিল। তৃতীয় অভিযুক্তজনে ১০০ বেৰেল আঁতৰাবলৈ দুখন লৰী তৈয়াৰ কৰিছিল আৰু সেইবোৰ লৰীত ভৰোৱা হৈছিল আৰু সাক্ষী সাক্ষাৰ লতিফক প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল, যি ৫০ বেৰেল বাণ্ডৰত ফৰৱাৰ্ডিং আৰু কাৰ্টিং অভিকৰ্তা আছিল। ১৫ বেৰেলৰ তৃতীয় পৰিমাণৰ সৈতে, হায়দৰাবাদ ৰাজ্যত জালনাৰ বাবে এই বেৰেলবোৰ বুক কৰাৰ বাবে তৃতীয় অভিযুক্তজনে তেওঁক নিৰ্দেশ দিছিল। প্ৰথম অভিযুক্তৰ হৈ ক্ৰয় কৰা ৫০ বেৰেলৰ বিষয়ে সংশ্লিষ্ট প্ৰেৰিত পণ্য টোকাটোত তেওঁৰ প্ৰতিষ্ঠানক প্ৰেৰক হিচাপে দেখুওৱা হৈছিল আৰু প্ৰেৰকজন স্বাছিল। প্ৰেৰিত পণ্য টোকাটোত সাক্ষাৰ লতিফে স্বাক্ষৰ কৰিছিল। এই নথিসমূহত সামগ্ৰীবোৰক উচ্চ গতিৰ ডিজেল তেল বুলি বৰ্ণনা কৰা হৈছিল। আন দুটা সামগ্ৰীৰ সন্দৰ্ভত একেধৰণৰ প্ৰেৰিত পণ্য টোকা আৰু বিপদাশংকাৰ টোকা প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল। বোম্বাই ৰাজ্যৰ বাহিৰৰ যিকোনো ঠাইলৈ কেৰাচিন তেল ৰপ্তানিৰ ওপৰত নিষেধাজ্ঞা আছিল। সকলো বেৰেলৰ ওপৰত এটা বগা ৰং আছিল। এইটো নতুন যেন

লাগিছিল আৰু বেৰেলৰ বগা ৰঙৰ তলত "কেৰাচিন তেল" শব্দবোৰ দৃশ্যমান আছিল। এই তথ্যবোৰৰ ওপৰত অভিযুক্ত পক্ষই সকলো ছয়জন অভিযুক্ত ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে ওপৰত নিৰ্ধাৰিত অভিযোগৰ ওপৰত ক্ৰমান্বয়ে ৫০, ৫০ আৰু ১৫ বেৰেলৰ তিনিটা সামগ্ৰীৰ সন্দৰ্ভত তিনিটা পৃথক গোচৰ আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁলোক সকলোৱে দোষী নহয় বুলি স্বীকাৰ কৰিছিল।

পঞ্চম অভিযুক্তজনে কৈছিল যে অভিযুক্ত ২ আৰু ৩-য়ে তেওঁক উচ্চ গতিৰ ডিজেল তেল বিতৰণ কৰিবলৈ কৈ এটা ডেলিভাৰী অৰ্ডাৰ আনিছিল কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ অনুৰোধত তেওঁলোকক কেৰাচিন তেল প্ৰদান কৰিছিল। প্ৰথম অভিযুক্তজনে স্বীকাৰ কৰিছিল যে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ হৈ দ্বিতীয় অভিযুক্তৰ জৰিয়তে ৬৫ বেৰেল উচ্চ গতিৰ ডিজেল তেলৰ অৰ্ডাৰ দিছিল কিন্তু কেৰাচিন তেল বিতৰণৰ বিষয়ে সকলো জ্ঞান অস্বীকাৰ কৰিছিল। দ্বিতীয় অভিযুক্তজনে কৈছিল যে তেওঁ চানবিম অইল কোম্পানীৰ ওচৰত ৬৫ বেৰেলৰ বাবে ডিজেল তেলৰ আদেশ দিছিল আৰু কোম্পানীৰ পৰা প্ৰদান আদেশ লাভ কৰিছিল আৰু তৃতীয় অভিযুক্তক দিছিল আৰু তেওঁক কোম্পানীৰ গুদামৰ পৰা বেৰেলৰ বিতৰণ ল'বলৈ পঠিয়াইছিল। তেওঁ পঞ্চম অভিযুক্তজনক ডিজেল তেলৰ সলনি কেৰাচিন তেল বিতৰণ কৰিবলৈ কোৱাৰ কথা অস্বীকাৰ কৰিছিল। তৃতীয় অভিযুক্তজনে দ্বিতীয় অভিযুক্তৰ নিৰ্দেশত বেৰেল বিলাক বিতৰণ কৰা আৰু দুখন লৰীত ৱাদি বাউণ্ডৰলৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ কথা স্বীকাৰ কৰিছিল। তেওঁ জানি আচৰিত হৈছিল যে বেৰেলবোৰত কেৰাচিন তেল আছিল। তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিছিল যে তেওঁ কেতিয়াবা কোম্পানীটোক ডিজেল তেলৰ বাবে কেৰাচিন তেল বিতৰণ কৰিবলৈ কৈছিল। চতুৰ্থ অভিযুক্তজনে কৈছিল যে তেওঁ ব্যক্তিগতভাৱে লেনদেনত কোনো অংশ গ্ৰহণ কৰা নাছিল আৰু কোনো অপৰাধ কৰা নাছিল। ষষ্ঠ অভিযুক্তজনে কৈছিল যে তেওঁ পঞ্চম অভিযুক্তৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি বেৰেলবোৰ বিতৰণ কৰিছিল আৰু কোনো অপৰাধ কৰা নাছিল। বিদ্বান প্ৰেচিডেন্সি দণ্ডাধীশে অভিযুক্ত ২, ৩ আৰু ৫-ক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আৰোপ কৰা অভিযোগত দোষী সাব্যস্ত কৰে আৰু অভিযুক্ত ১, ৪ আৰু ৬-ক নিৰ্দোষ সাব্যস্ত কৰে কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্দৰ্ভত কিছু সন্দেহ অনুভৱ কৰিছিল।

এই দুটা আপীলত আপীলকাৰীক (অভিযুক্ত ৩) নিম্নলিখিত শাস্তি প্ৰদান কৰা হৈছিল-

১. ১৯৫০ চনৰ ১৭৮৩-P নং মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁক অত্যাৱশ্যকীয় যোগান (অস্থায়ী ক্ষমতা) আইনৰ ধাৰা ৭ আৰু ৮ ৰ অধীনত ছয় মাহৰ সশ্রম কাৰাদণ্ড আৰু ১৫,০০০ টকাৰ জৰিমনা বিহা হৈছিল। জৰিমনা পৰিশোধত অবিকল্পিত হোৱাৰ বাবে তেওঁ ছয় মাহৰ সশ্রম কাৰাবাসৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিছিল। ভাৰতীয় ৰে'ল আইনৰ ধাৰা ১০৬ ৰ অধীনত তেওঁক ১০০০ টকাৰ জৰিমনা প্ৰদান কৰা হৈছিল আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁক এমাহৰ কাৰাদণ্ড দিয়া হ'ব লাগিছিল।

২. ১৯৫০ চনৰ ১৭৮৪-P নং মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত, অত্যাৱশ্যকীয় যোগান (অস্থায়ী ক্ষমতা) আইনৰ ধাৰা ৭ আৰু ৮ ৰ অধীনত তেওঁক ছয় মাহৰ বাবে সশ্রম কাৰাদণ্ড আৰু ১৫,০০০ টকাৰ জৰিমনা আৰু অবিকল্পিতভাৱে ছয় মাহৰ সশ্রম কাৰাদণ্ড প্ৰদান কৰা হৈছিল। ৰেল আইনৰ অধীনত তেওঁক ১,০০০ টকাৰ জৰিমনা বিহা হৈছিল আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁক এমাহৰ কাৰাদণ্ড ৰখাৰ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল।

৩. ১৯৫০ চনৰ ১৭৮৫-P নং মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত, অত্যাৱশ্যকীয় যোগান (অস্থায়ী ক্ষমতা) আইনৰ ধাৰা ৭ আৰু ৮ ৰ অধীনত তেওঁক এদিনৰ কাৰাদণ্ড আৰু ১০,০০০ টকাৰ জৰিমনা আৰু ছয় মাহৰ বাবে অবিকল্পিতভাৱে সশ্রম কাৰাদণ্ড প্ৰদান কৰা হৈছিল। ৰেল আইনৰ অধীনত তেওঁক ৩০০ টকাৰ জৰিমনা বিহা হৈছিল আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁক এমাহৰ কাৰাদণ্ড ৰখাৰ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে এই ১১৫ বেৰেল তেলৰ ক্ষেত্ৰত কাৰাবাসৰ শাস্তিৰ উপৰিও আপীলকাৰীৰ

ওপৰত ৪২,৩০০ টকাৰ সামগ্ৰিক জৰিমনা আৰোপ কৰা হৈছিল। বিদ্বান প্ৰেচিডেণ্সি দণ্ডাধীশে শাস্তি আৰোপ কৰাৰ সময়ত নিম্নলিখিত ধৰণে লক্ষ্য কৰিছিল :-

"ধৰা পৰিলে এনে ক'লা বজাৰৰ লেনদেন চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰিব লাগিব, অন্যথা সাধাৰণ মানুহৰ প্লেগৰ (মহামাৰী) পৰা কোনো নিস্তাৰ নাই।"

আপীলকৰাৰ পিছত পঞ্চম অভিযুক্তৰ ওপৰত আৰোপ কৰা জৰিমনা বাদ দিয়াৰ বাহিৰে দোষী সাব্যস্ত কৰা আৰু শাস্তি বজাই ৰখা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে কৈছিল যে যি ধৰণে অপৰাধটো সংঘটিত হৈছিল আৰু বোম্বাই ৰাজ্যৰ বাহিৰত কেৰাচিন প্ৰেৰণ কৰাৰ চেষ্টা কৰা উদ্দেশ্যৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়া হৈছিল যিটো স্পষ্টতঃ ক'লা বজাৰত বিক্ৰী কৰাৰ উদ্দেশ্য আছিল, পাৰিত কৰা শাস্তিবোৰ অত্যাধিক বুলি গণ্য কৰিব নোৱাৰিব।

শাস্তিৰ সঠিক পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণ কৰাটো প্ৰায়ে এক ডাঙৰ অসুবিধাৰ বিষয় আৰু কোনো কঠিন আৰু দ্ৰুত নিয়ম নিৰ্ধাৰণ কৰিব নোৱাৰিব, ই হৈছে বিবেচনাৰ বিষয় যাক বিভিন্ন ধৰণৰ বিবেচনাৰ দ্বাৰা নিৰ্দেশিত কৰিব লাগে, কিন্তু আদালতে সদায়ে এটা অপৰাধ আৰু জৰিমনাৰ মাজত অনুপাতৰ প্ৰয়োজনীয়তা মনত ৰাখিব লাগিব। জৰিমনা আৰোপ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ অপৰাধৰ বৈশিষ্ট্য আৰু পৰিমাণৰ বিষয়ে যিমান গুৰুত্ব দিয়া প্ৰয়োজন, আৰু য'ত যথেষ্ট কাৰাবাস ৰখা হয়, ব্যতিক্ৰমী ঘটনাৰ বাহিৰে ইয়াৰ সৈতে অত্যাধিক জৰিমনা দিব নালাগে। আমাৰ এনে লাগিছে যে এই ক্ষেত্ৰত এই বিবেচনাবোৰৰ প্ৰতি যথাযথ সন্মান দিয়া হোৱা নাই আৰু ক'লা বিপণনৰ দুষ্টতাক চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰা আৰু সাধাৰণ মানুহক এই মহামাৰীৰ পৰা মুক্ত কৰাৰ উৎসাহে শাস্তিৰ পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণত ন্যায়িক মনক বিচলিত কৰিছে।

আপীলকাৰীজনে প্ৰথম অভিযুক্ত আৰু অন্যান্য মূলধনৰ হৈ এটা লভ্যাংশৰ বিনিময়ত কাম কৰা ব্যৱসায়ীৰ অভিকৰণ প্ৰতিষ্ঠানৰ সদস্যৰ হৈ এই লেনদেনবোৰত কাম কৰি আছিল। এইটো আমাৰ সন্মুখত দৃঢ়তাৰে কোৱা হৈছিল যে এই চুক্তিত ইয়াৰ লভ্যাংশৰ বিক্ৰী মূল্যৰ আধা শতাংশ আছিল। অভিযুক্তৰ পূৰ্বানুমানৰ পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে নথিত কোনো প্ৰমাণ নাই। তেওঁৰ বিদ্বান পৰামৰ্শদাতাই ন্যায়ালয়ত দৃঢ়তাৰে কৈছিল যে তেওঁৰ বাবে এই গধুৰ জৰিমনাটোৰ এক ভগ্নাংশও পৰিশোধ কৰাটো অসম্ভৱ। ক'লা বজাৰত তেল বিক্ৰী কৰাৰ ওপৰত উপাৰ্জন কৰা লাভ সাধাৰণ ব্যৱসায়িক লেনদেনৰ সময়ত মূলধনৰ ওচৰলৈ যাব কিন্তু ইয়াৰ পৰিসৰ জনা নাযায় বা নথিত পোৱা নাযায়। এই সঁজুলিটোৰ দ্বাৰা কেৰাচিন তেল লাভ কৰিব লগা প্ৰথম অভিযুক্তজনক নিৰ্দোষ সাব্যস্ত কৰা হৈছে আৰু আমাৰ সন্মুখত নাই। আন ব্যক্তিসকল যাৰ হৈ তেল ক্ৰয় কৰা হৈছিল তেওঁলোকক পৰীক্ষণলৈ অনা হোৱা নাছিল। এই পৰিস্থিতিত আপীলকাৰীৰ ওপৰত এনে গধুৰ জৰিমনা আৰোপ কৰাটো ন্যায়সঙ্গত বুলি নথিত কোনো সামগ্ৰী নাই আৰু এইবোৰ আমাৰ বাবে অপৰাধৰ সৈতে যথেষ্ট অসামঞ্জস্যপূৰ্ণ যেন লাগিছে।

এইটো নিঃসন্দেহে সঁচা যে বৰ্তমান সময়ত এই দেশত ক'লা বিপণনৰ অপৰাধ অতি সাধাৰণতে প্ৰচলিত আৰু যেতিয়া এজন ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে ইয়াক সঠিক স্থানলৈ অনা হয়, শাস্তিৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰণৰ নম্ৰতা প্ৰদৰ্শন কৰিব নালাগে আৰু এক নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণৰ তীব্ৰতা অতি উপযুক্ত হ'ব পাৰে আৰু আনকি আত্মসম্মতি হ'ব পাৰে। অৱশ্যে, আমাৰ মতে, যেতিয়া আপীলকাৰীজনক যথেষ্ট কাৰাদণ্ড প্ৰদান কৰা হৈছিল, লভ্যাংশৰ বিনিময়ত কাম কৰা ব্যৱসায়ীৰ অভিকৰণ শ্ৰেণীৰ এজন ব্যক্তি, অযথা গধুৰ জৰিমনা আৰোপ কৰা হৈছিল যিটো মূলধনৰ ক্ষেত্ৰত কিছু পৰিমাণে ন্যায়সঙ্গত হ'ব পাৰে, এই ক্ষেত্ৰত আত্মসম্মতি কৰা হোৱা নাছিল। সংঘটিত অপৰাধৰ বাবে আৰোপ কৰা শাস্তিৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ ছুটিৰ দ্বাৰা হস্তক্ষেপ কৰাটো এই

আদালতৰ প্ৰথা নহয়, ব্যতিক্ৰমী ঘটনাৰ বাহিৰে য'ত শাস্তিবোৰ অযথা কঠোৰ হয় আৰু প্ৰকৃততে ন্যায়ৰ সমাপ্তি আগবঢ়োৱা নাই।

ওপৰত দিয়া কাৰণবোৰৰ বাবে আমি ভাবো যে যদি দণ্ডাধীশৰ দ্বাৰা আপীলকাৰীৰ ওপৰত আৰোপ কৰা আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা বজাই ৰখা জৰিমনা তলৰ সকলো ক্ষেত্ৰত হ্রাস কৰা হয় তেন্তে ই ন্যায়ৰ সমাপ্তি পূৰণ কৰিব:-

১৯৫০ চনৰ ১৭৮৩-P নং মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত, জৰিমনাৰ শাস্তি ১৫,০০০ টকাৰ পৰা ১,০০০ টকালৈ হ্রাস কৰা হয় আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁ এমাহৰ বাবে কাৰাবাস খাটিব।

১৯৫০ চনৰ ১৭৮৪-P নং মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত, জৰিমনা ১৫,০০০ টকাৰ পৰা ১,০০০ টকালৈ হ্রাস কৰা হয় আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁ এমাহৰ বাবে কাৰাবাস খাটিব।

একেদৰে, ১৯৫০ চনৰ ১৭৮৫-P নং মোকদ্দমাৰ ক্ষেত্ৰত, জৰিমনা ১,০০০ টকালৈ হ্রাস কৰা হয় আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁ এমাহৰ বাবে কাৰাবাস খাটিব।

ভাৰতীয় ৰে'ল আইনৰ অধীনত সকলো ক্ষেত্ৰত জৰিমনা ২,৩০০ টকাৰ জৰিমনা পৰিৱৰ্তে ১,০০০ টকাৰ এক মুঠ জৰিমনালৈ হ্রাস কৰা হয় আৰু অবিকল্পিতভাৱে তেওঁ এমাহৰ বাবে কাৰাবাস খাটিব। আন সকলো ক্ষেত্ৰত আপীলবিলাক বিফল হয় আৰু খাৰিজ কৰা হয়।

দণ্ড হ্রাস কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীৰ এজেণ্ট: গণপত ৰায়।

উত্তৰদাতাৰ বাবে এজেণ্ট: পি. এ. মেহতা।

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @